

Når domstolene træffer afgørelse i en konkret sag, sker det ved at sammenholde sagens faktiske oplysninger med en eller flere retskilder.

Hvis der findes lovbestemmelser på det pågældende område, er udgangspunktet for afgørelsen bestemmelseens ordlyd. En række andre faktorer kan imidlertid få betydning for fortolkningen af en lovbestemmelse, herunder f.eks. lovens formål, lovens forarbejder, Danmarks internationale forpligtelser (EU-retsakter, konventioner m.v.), tidligere retsafgørelser, sædvaner og retslitteraturen.

Spm. nr. S 231

Til skatteministeren (25/10 95) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvordan skattereglen om, at man kan forudbetale renter for et halvt år og opnå skattefradrag for disse, har udviklet sig siden 1985, hvordan Skatteministeriet opfatter bestemmelsen, og hvad intentionen var, da loven blev vedtaget?«

Begrundelse

I tidsskriftet Advokaten, nr. 5, 1995, side 142 og 143, beskriver advokat Mogens Tange en sag omkring retten til at foretage skattefradrag for forudbetalte renter.

Sagen har været behandlet af såvel Landskatteretten, Landsretten og Højesteret. Højesterets dom er imidlertid i strid med såvel lovteksten som forarbejdet til loven.

Svar (2/11 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

I henhold til ligningslovens § 5, stk. 2, skal fradrag for renteudgifter m.v., jf. ligningslovens § 5, stk. 1, som vedrører en længere periode end 6 måneder, og som forfalder mere end 6 måneder før udløbet af perioden, fordeles ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst og formue over den periode, renteudgiften m.v. vedrører.

Bestemmelsen i ligningslovens § 5, stk. 2, blev indsat ved lov nr. 203 af 17. maj 1984 om ændring af ligningsloven (Fradragstidspunkt for renteudgifter m.v. og tidspunkt for beskat-

ning af visse renteindtægter). Bestemmelsen er ikke ændret siden.

Som det fremgår af lovens titel, drejer det sig om fradragstidspunktet. Af bemærkningerne til lovforslaget (L. 125 af 15. marts 1984) gik lovforslaget »først og fremmest ud på, at der fastsættes nærmere regler om, hvornår renteudgifter, der er fradragsberettigede, skal påvirke opgørelsen af den skattepligtige indkomst . . . Forslaget tilsigter ikke at give regler om, hvorvidt en renteudgift m.v. er fradragsberettiget eller ej, eller hvorvidt en renteindtægt er skattepligtig.«

I begrundelsen henviser spørgeren til Højesterets dom af 14. oktober 1994 og en artikel i Advokatbladet 5/1995. Det påstås, at dommen er i strid med ligningslovens § 5, stk. 2, og at Højesteret har påtaget sig lovgiverens rolle.

Dommen er offentliggjort i Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1994.718. Dommen tager stilling til, hvorvidt et specifikt lånearrangement kunne anses som reelt begrundet eller om det savnede økonomisk realitet. Efter en konkret bedømmelse af de nærmere omstændigheder nåede en enig Højesteret frem til, at arrangementet savnede realitet i skattemæssig henseende i 1986. Et flertal af dommerne (4) fandt dog, at dette var tilfældet i 1987, da skatteyderen faktisk anvendte lånebeløbet, og fradrag for renteudgifter blev anerkendt.

I en række andre domstolsafgørelser er fradrag for renteudgifter blevet nægtet, selv om betingelserne formelt set var opfyldte, idet der også foretages en vurdering af det reelle økonomiske indhold.

Sådan forholder det sig også med den omhandlede højesteretsdom, som – ligesom mange andre domme, f.eks. de såkaldte »fælleskasser-sager« (SKAT 1987.294 og Tidsskrift for Skatteret 1994.587) – alene vurderer, hvorvidt der er fradragsret for renteudgifter for et specifikt lånearrangement. Jeg mener derfor ikke, at dommen hviler på et forkert grundlag.

Spm. nr. S 169

Til indenrigsministeren (18/10 95) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren redegøre for årsagen til, at en amerikansk statsborger, der har været dansk gift, har fast bopæl i Danmark, har fast beskæftigelse og kan forsørge sig selv, skal udvises af Danmark?«